

*Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans
MF og trafikordfører for Venstre*

Sæt grænser for bureaukratiet

Det er på høje tid, at vi fokuserer på at sætte grænser for det allestedsnærværende bureaukрати. Et velfungerede land kan ikke undvære dygtige embedsmænd, der effektivt administrerer nødvendige love og regler. Det gælder såvel for staten som lokalt i kommunerne. Men gennem de seneste 2-3 årtier har jeg oplevet en utilsigtet udvikling, hvor embedsværk og bureaukрати har haft vokseværk på bekostning af den borgernære service. Desuden er der alt for mange eksempler på, at der er sket en udemokratisk forskydning af den reelle magt og indflydelse fra de folkevalgte politikere til embedsværket. Virkningen af denne snigende udvikling er uhyggelig.

For det første er det bureaukratiske vokseværk en undergravning af folkestyret. Politikere kan vælges og kasseres mindst hvert fjerde år. Derfor bør de påtage sig magten og ansvaret for de beslutninger, der har betydning for borgere, foreninger og virksomheder. Politikerne skal udstikke klare pejlemærker og principper. Embedsmændene skal rådgive og føre tingene ud i livet. Hvis politikere ikke bruger den magt, som vælgerne udstyrer dem med, så har vi sat demokratiet ud af kraft.

For det andet er det voksende bureaukрати og den deraf følgende detailstyring med til at ødelægge det centrale princip om frihed under ansvar hos borgere, foreninger og virksomheder. Mere bureaukрати indebærer mere formynderi og forbrug af rigtig mange skatte kroner på ting, der ofte ikke gavner borgerne. Som udgangspunkt bør kommuner, direktorater og styrelser være imødekommende servicevirksomheder, snarere end formynderiske myndigheder. Det store bureaukрати og detailreguleringen affødt af planloven og det tilknyttede store miljøklagecirkus er et grelt eksempel på, hvordan lokal vækst, jobskabelse og initiativ alt for ofte kvæles i fødslen. Det samme gælder med hensyn til ensidig dansk overimplementering og overfortolkning af de fælles EU regler – noget der bl.a. har svækket vores ellers så stærke landbrugserhverv.

For det tredje er øget bureaukрати ofte forbundet med øget centralisering og trang til samling i store enheder. Fjernere fra borgere. Og med øget skævvridning af Danmark til følge – nationalt som lokalt. I den forbindelse vil jeg mane til omtanke, når det gælder fremtidens organisering og styring af sundhedsvæsenet. Vil en nedlæggelse af de folkevalgte regionsråd styrke bureaukratiet og embedsvældet? Hvis svaret er ja, så er nedlæggelse af regionerne næppe den bedste løsning til sikring af et moderne og effektivt sundhedsvæsen med førsteklasses behandling af patienter uanset bopæl.

Sammenfattende vil jeg slå et slag for, at vi får standset den snigende bureaukratisering af Danmark. Vi har naturligvis brug for dygtige embedsmænd i det offentlige. Men det skal være de folkevalgte politikere, der bestemmer farten i stat, region og kommuner. Lad os også luge ud i den stadig voksende jungle af overflødige regler og overdreven kontrol, der er drivende for at højere skattetryk. Detailstyring gør danskerne fattigere. Ikke kun med hensyn til den velstand og velfærd, som skabes af initiativ og virkelyst blandt borgerne. Men også med hensyn til farlig udhuling af den enkeltes frihed under ansvar. Vi politikere har magten til at sætte grænser for bureaukratiet og regelrynnet. Lad os bruge den.